

Hon var 13 år -
nyss fyllda.

Sveriges
yngsta STIM-stipendiat
genom tiderna. Anna

Einarsson sitter mitt emot mig i

kretongsoffan i sin lilla ljusa, vackra uppsalalägenhet.

Sensommarhettan är tryckande. Vi talar om förhållningssätt till livet, till språket och till musiken och jag glömmer att hon fortfarande är mycket ung, bara 17 år.

Det är viktigt att ha ett kreativt uttrycksätt. Musiken blev min räddning när mycket hände på det personliga planet och jag behövde kanaler utåt. Men också språket är viktigt, säger Anna. Jag känner en förtjusning över det svenska språket. Att skriva på svenska känns ärligast när det är något man vill tala om.

Anna tjuvade sig till att få börja i musikklass. Ofta är det ju föräldrarna som driver på. I mellanstadiet blev det lite klarinett och saxofon men instrumenten gick inte att kombinera med det viktigaste för Anna: sången.

SOLODEBUT TILL STORBAND

I skolan blev det mycket körsång. Sitt första soloframträdande hade hon som elvaåring i universitetsaulan. Vårkonserter med storbandet och nästan 3000 personer i publiken. Hon fick fina recensioner och sjöng på vårkonserterna i flera år.

- Någon från Radio Uppland fanns i publiken och ordnade så att jag fick vara med i en talangjakt som jag vann.

På radiostationen fanns ett storband som trivdes att spela med Anna. Kent Wenman och basisten Lars-Magnus Eiderholm bildade tillsammans med Anna "Arons lakejer" - efter Annas idel Elvis Aron Presley - och sedemera "Anna Einarssons Trio".

- Det stämde bra mellan oss trots ålderskillnaden. Vi blev lite av lokalkändisar och spelade i några år på klubbar, pubar, fester och bröllop runt om i Uppland.

STIM-STIPENDIAT

- Att skriva musik och text är det centrala för mig. Där är jag närvarande med min person till hundra procent, säger Anna och sammanför sina uttrycksfulla händer. Periodvis skriver jag mycket, men ibland får mina texter förbli diktter.

- Jag sökte stipendiet och det kändes som att sticka fram fötterna en bit - att våga presentera vem jag var. Och att sedan få stipendiet - samtidigt med blandandra Stina Nordenstam - var en fantastisk ära. STIM och STIM-stipendium är ju kända begrepp och STIM-stipendiet har ett stort nyhetsvärde.

Det skrevs artiklar om Anna som stipendiat, att hennes material var intressant, eget och personligt. Stipendiet blev en referens och stenar började rulla. Redan då talades det om en släva men Anna tyckte det kändes för tidigt.

Hur gick det sedan.....

Anna Einarsson fick STIM-stipendium när hon var 13 år.

Fortsättning på sid. 12

MARKNADSTIDNING B
STIM
Box 27327
102 54 STOCKHOLM

STIM Nytt

Hur gick det sedan... forts från sid 11.

SKIVDEBUTEN

I våras släpptes Annas första singel. Hela sommaren har den spelats mest varje dag i Radio Uppland. Också i Dalarna uppmärksammades både Anna och hennes singel. I höst kommer debut-CDn.

- Det känns som ett stort steg från att ha sjungit covers som Johnny be good, Elvis-låtar, Elton John och Cat Stevens till att få framföra helt eget material.

I botten finns jazzen - ett vitt område som Anna vill fortsätta att utforska. Själv säger hon att hon inte är en typisk jazzsångerska. Den utpräglade jazzentusiasten som vill att jazzen skall vara vad den alltid har varit känner nog inte igen sig tror hon.

- I Sverige placeras man människor gärna i fack efter exempelvis ålder, typ eller genre. Är det kanske ett trygghetsbehov? Om man låter äldre än man är eller om man som sångerska vill använda sig av musikens olika möjligheter, hamnar man lätt mellan stolarna.

Musikens mångfald fascinerar Anna, från körverk som Carmina Burana och andliga sånger ur Höga

Visan till storband och krogunderhållning.

CDn innehåller förutom jazz också visa och soul och även pop. Något spår överraskar med en hel sektion blåsare. Strävan har varit att musiken skall vara så akustiskt som möjligt utan svulstiga arrangemang och syntar. Skivan är det lilla uppsalabolagets Prime Time Record första svenska produktion. Gitarristen Ulf Holmberg har producerat och arrangerat och Peter Gullin spelar sax.

I höst kommer
Anna Einarssons
debut-CD.

NU TID OCH FRAMTID

Efter grundskolan arbetade Anna med ergonomi. Nu läser hon på KomVux, något som passar henne eftersom hon har svårt att känna samhörighet med jämnåriga. Eftersom hon är för ung för studiemedel försörjer hon sig som gymnastikinstruktör. Dessutom ägnar hon tid åt att marknadsföra sin skiva.

På nytt har hon samlat ett Anna Einarssons Band som spelar på Uppsalas jazzställen. Hon är stolt och glad att hon kan "locka" bra musiker från bl a Uppsala storband och Trio con X. Hon menar att det är i mötet mellan människor

som spännande saker händer. Helst skulle Anna en period vilja syssla med musik på heltid, att få skriva, sjunga och utvecklas som sångerska och som person. Hon vill producera och experimentera med nya sättningar och tänker ibland på att få skriva åt någon annan artist eller att få samarbeta med någon som Peter R. Eriksson som producerat bl a Monica Zetterlund.

- Det skulle också vara oerhört spännande att få höra någon annan tolka det man själv skrivit. Det som för mig är starkt knutet till en viss händelse eller person - att någon annan lägger in sitt liv i just detta.

Idag kan Anna inte säkert säga att det är musiken som är det hon skall arbeta med resten av livet.

- För att kunna leva på musiken måste någon tro och satsa på mig och människor måste också vilja lyssna på vad jag har att erbjuda. Men jag tycker inte att man skall nedvärdera sin egen förmåga. Är man klar över vad man vill och tror på sin egen förmåga går det väl inte precis att flytta berg - men en hel del kan man nog åstadkomma.